

Weet je (Nederlands)

Von abgemeldet

Proloog

Hallo (, Dit is mijn eerste DBZ fanfiction. Eigenlijk wou ik gewoon een soort test -verhaaltje schrijven in het nederlands als voorbereiding op een langere Engelstalige FF waar ik aan werk. Maar terwijl ik het eerste hoofdstuk aan het schrijven was werd me duidelijk dat dit een verhaal gaat worden dat uit meerdere hoofdstukken zal bestaan. Ik heb nog geen idee hoe lang ik het ga maken en ik weet ook niet wanneer ik een tweede deel schrijf en of er wel een tweede deel komt ^^ . Nu ja als jullie graag een vervolg willen kunnen jullie het me laten weten en daar zal ik dan rekening mee houden als ik over de toekomst van dit verhaal nadenk .

Groetjes de WebMage.

Weet Je

Weet je, het leven is niet altijd dat wat het lijkt te zijn. Soms gebeuren er dingen waarvan niemand ooit ook maar had overwogen dat ze zouden gebeuren, en soms handelt men zonder te vermoeden dat juist die handeling een van die onmogelijke dingen in beweging zet. Op die manier is ook dit verhaal begonnen . Dit verhaal over mijn prins.

"Je kunt ook hier blijven tot je ruimteschip hersteld is." zei het meisje met een knipoog tegen de nors kijkende Saiyan. Ze draaide zich om en ging het huis in om hem zijn nieuwe voorlopige thuis te laten zien. "Over twee uren wordt er gegeten" zei ze en verliet de kamer, in de deuropening bleef nog even staan en wachtte om hem gelegenheid te geven zich bij haar te bedanken, maar tevergeefs. Ze zuchtte en ging op weg naar de serre om haar moeder te zeggen dat ze een gast meer hadden voor het avondeten en dat die gast Gokou's eetgewoonten had (--*gg* hopelijk is er genoeg voorraad in huis ^^--). Haar moeder keek na 5 minuten op van haar bloembakken en glimlachte naar haar dochter. Mrs Briefs leek wel met een glimlach te zijn geboren. "Je vader zou je graag in zijn werkkamer willen spreken liefje" zei de oudere vrouw .

Terwijl Bulma haar vader ging opzoeken vloog Vegeta uit het raam om ergens een plaats te zoeken waar hij kon trainen . Hopelijk was het ruimteschip vlug herstelt want hij voelde er niets voor al te lang om bij het viswif te moeten wonen. Dat zij hem een slaapgelegenheid had geboden vond Vegeta vanzelfsprekend tenslotte was hij een

prins .

Na het eten liet Bulma haar nieuwe gast de trainingsruimte (-- de GR natuurlijk , Gravitation room --) zien die ze samen met haar vader had gebouwd. Ze gaf hem de nodige aanwijzingen en uitleg betreffende de werking van de GR en wachtte opnieuw tevergeefs op een bedankje . Vegeta keek haar aan en zei met een vernederende stem " Waar wacht je nog op vrouw ? Als ik je nodig heb zal ik je wel roepen. Je mag gaan . " Bulma kon niet geloven wat ze hoorde . Ze mocht gaan. Ze mocht . Terwijl haar woede zich langzaam opbouwde tot een climax stapte Vegeta de GR binnen en sloeg de deur achter zich dicht. <<Wat denkt dat ingebeelde prinsje van men voeten wel niet >>. Bulma keek met woedende ogen naar de deur alsof die zich zou openen onder haar blik .

Sinds die fatale dag was niets meer zoals het hoorde in de Capsule Corporation. Het terrein werd meerdere keren door aardbevingen en luide knallen getroffen . Zo ging het nu al enkele weken. Bulma puzzelde nog steeds met het probleem van het totaal vernielde ruimteschip van Vegeta en hoopte elke dag dat ze eindelijk zo ver was dat ze alle delen weer in elkaar kon steken om 'zijne majesteit' terug de ruimte in te sturen. Maar telkens ze een probleem en gevonden en uit te wereld had geholpen leken er 3 nieuwe in de plaats te komen. Om het nog erger te maken kwam Vegeta haar vaak storen om te melden dat de GR stuk was en beval haar hem meteen te maken. Bulma snoof terwijl ze aan zijn arrogantie dacht.<< Wie dacht hij eigenlijk wel niet dat hij was . (-- The saian Prince ^^--) Haar zomaar te bevelen. Hij had haar niet een keer bedankt voor haar hulp >>. Ze zuchtte eens diep en wreef zich in de ogen. Het was alweer donker buiten en Bulma besloot om er voor vandaag mee te stoppen. Ze sloot haar computer af , kleepte zich om en ging nog een rondje joggen.

Toen ze het bosje een eindje verderop had bereikt liet ze zich op de grond vallen en hapte naar lucht. Toen haar ademhaling weer normaal was keer ze rond en voelde zich toch niet echt op haar gemak. Het was vreselijk donker aan de rand van het bos omdat er helemaal geen lampen in de buurt waren die hun licht lieten neervallen op de straten. Terwijl Bulma opstond om terug te lopen hoorde ze een krakend geluid achter zich. Ze verstijfde en dacht aan het nieuwsbericht dat ze gisteren had gezien. Er waren een aantal bloederige moordovervallen gesignaleerd in de buurt van Satan City, en de omroeper had de mensen gewaarschuwd extra voorzichtig te zijn totdat er meer nieuws was over de dader " Bulma begon zichzelf in stilte uit te schelden voor haar eigen stomheid om nog midden in de nacht te gaan joggen en dat terwijl niemand wist dat ze hier was . Ze schudde eens met haar hoofd en wou juist vertrekken toen ze achter zich een zacht ,rasperig kuchje hoorde.